

La comissió gestora la vol presentar al mes de juny

Una fundació a Can Barça

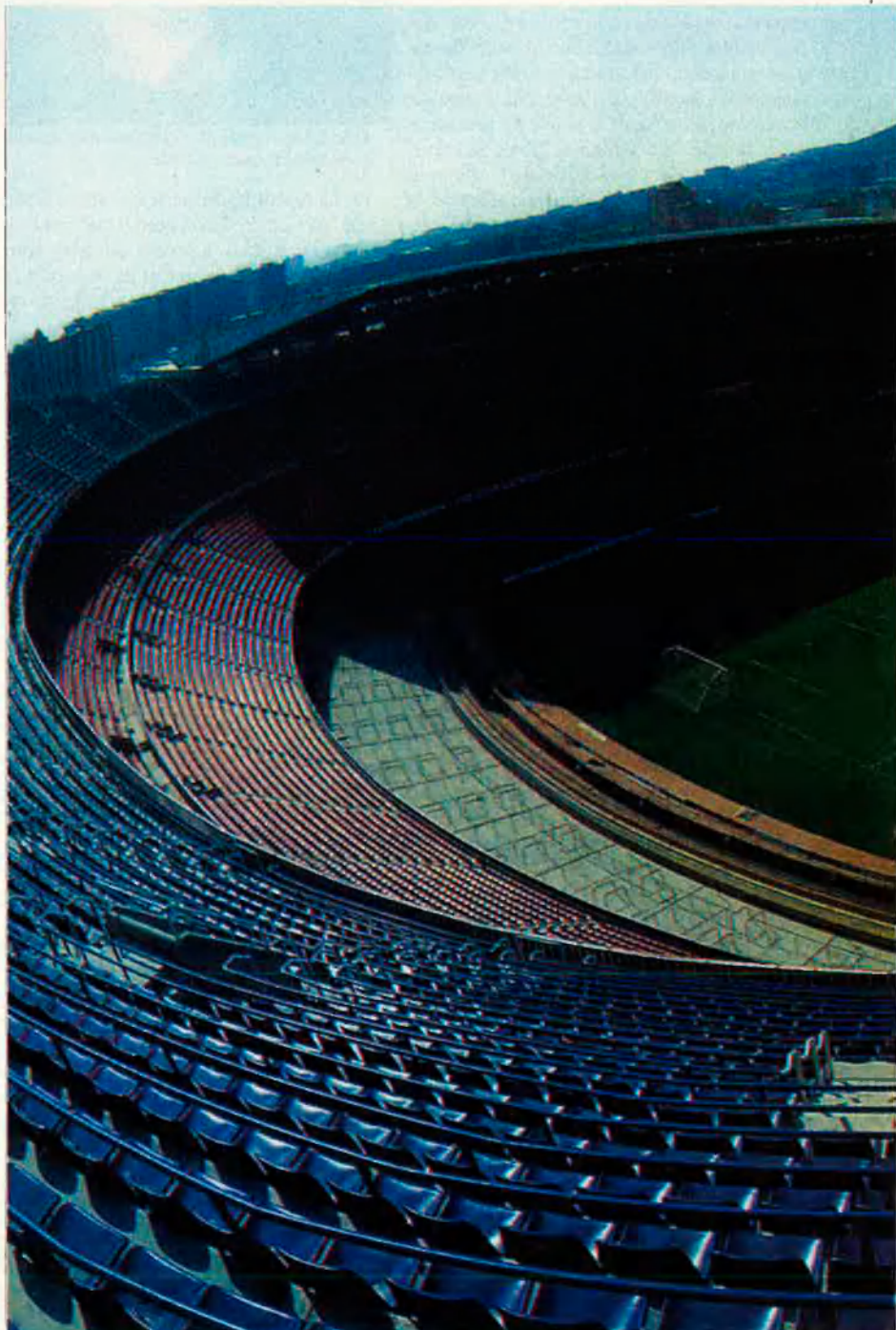
Uns 3.000 milions de capital fundacional per a espantar l'amenaça que el FC Barcelona hagi de convertir-se en societat anònima esportiva. Un somni de doble cara de Josep Lluís Núñez: economia forta i dimensió social assegurades per a l'equip amb més socis del món.

La gran aposta", "l'obsessió més gran", "el projecte estrella" de Josep Lluís Núñez per als cinc anys de mandat vinents. Així ha estat qualificada la Fundació FC Barcelona –entitat jurídica separada del futbol professional–, projecte del qual depèn, quasi absolutament, la supervivència econòmica del club en el futur. Sobretot ara que la gran majoria de clubs de la lliga espanyola de futbol s'han hagut de convertir en societats anònimes esportives (SAE).

El Reial Decret de 5 de juliol de 1991 sobre les SAE, basat en les propostes de nous models d'associació de la Llei 10/1990 de 15 d'octubre sobre l'Esport, reclama l'establiment d'un "marc eficaç de responsabilitat jurídica i econòmica per als clubs esportius que desenvolupin activitats de caràcter professional". L'imperatiu preveu dues opcions: "Bé mitjançant la transformació en SAE, bé mitjançant la creació, per part dels clubs, de societats per a la gestió d'equips professionals en les diferents modalitats esportives". En tot cas, només podien salvar-se d'aquestes mesures els clubs que des de la temporada 1985-1986 "haguessin obtingut sempre un saldo patrimonial net de caràcter positiu". Això vol dir: FC Barcelona, Osasuna, Atlètic de Bilbao i Reial Madrid.

LA COMISSIÓ REINA

Ara com ara, d'aquests quatre equips, només el Barça i el Madrid preparen els fonaments per a estalviar-se la conversió en SAE. I a Can Barça, la salvació es diu Fundació. I la Comissió Gestora que se n'encarregarà és la número u de les vint-i-una que han estat creades amb la reelecció de Josep Lluís Núñez com a president de l'entitat el dia 1 de febrer. La seva composició així ho palesa: n'és el president Núñez mateix, i la resta de components tenen

rang de vice-president dins el club: Evarist Murtra i Fèlix Millet –president de la Fundació Orfeó Català des de la seva creació, ara fa un any, i vice-president de la junta de propietaris del Gran Teatre del Liceu de Barcelona–, que porten tot el pes de la gestió; Joan Gaspart –vice-president adjunt a la presidència i responsable del futbol professional–; Josep Mussons, Josep Maria Antràs –president de la Comissió Jurídica i jurista del club–; Joan Josep Folchi –president de la Comissió de Relacions amb les Institucions i advocat expert en matèria fiscal–; Miquel Navàs –director del BBV a Catalunya–, i Josep Lluís Nú-

nez júnior. Gaspart, Folchi i Murtra en formen el consell rector.

Fèlix Millet –57 anys i soci en fa 49– i Evarist Murtra –43 anys i soci des del dia que va néixer–, són, així, els encarregats de dissenyar, posar en marxa i rendibilitzar la Fundació del Barça, l'instrument que permetrà que el club no caigui mai en mans d'un sol propietari. "El Barça –ha declarat Millet– és més que un club, en efecte, i la Fundació ho demostrarà, perquè el sentiment culé ha de ser el que consolidi aquesta idea. No conec cap barcelonista que vulgui la conversió en SAE, perquè perdria el seu encant". Un altre objec-

tiu de la fundació és el de garantir a tots els socis del club que no hagin d'avaluar mai el 15% del pressupost (1.070 milions de pessetes) per aspirar a la presidència.

En principi, la fundació té un doble objectiu: econòmic i social. Econòmic, perquè canalitzarà les aportacions de capital privat al servei del FC Barcelona i l'enfortirà amb operacions empresarials. Social, perquè es dedicarà a la promoció de l'esport amateur –futbol base, hoquei, rugbi, atletisme, etc.–, i, a més, garantirà un futur estable als ex-jugadors que es trobin en dificultats, assegurant-los una renda vitalícia o un fons de pensions quan deixin el club.

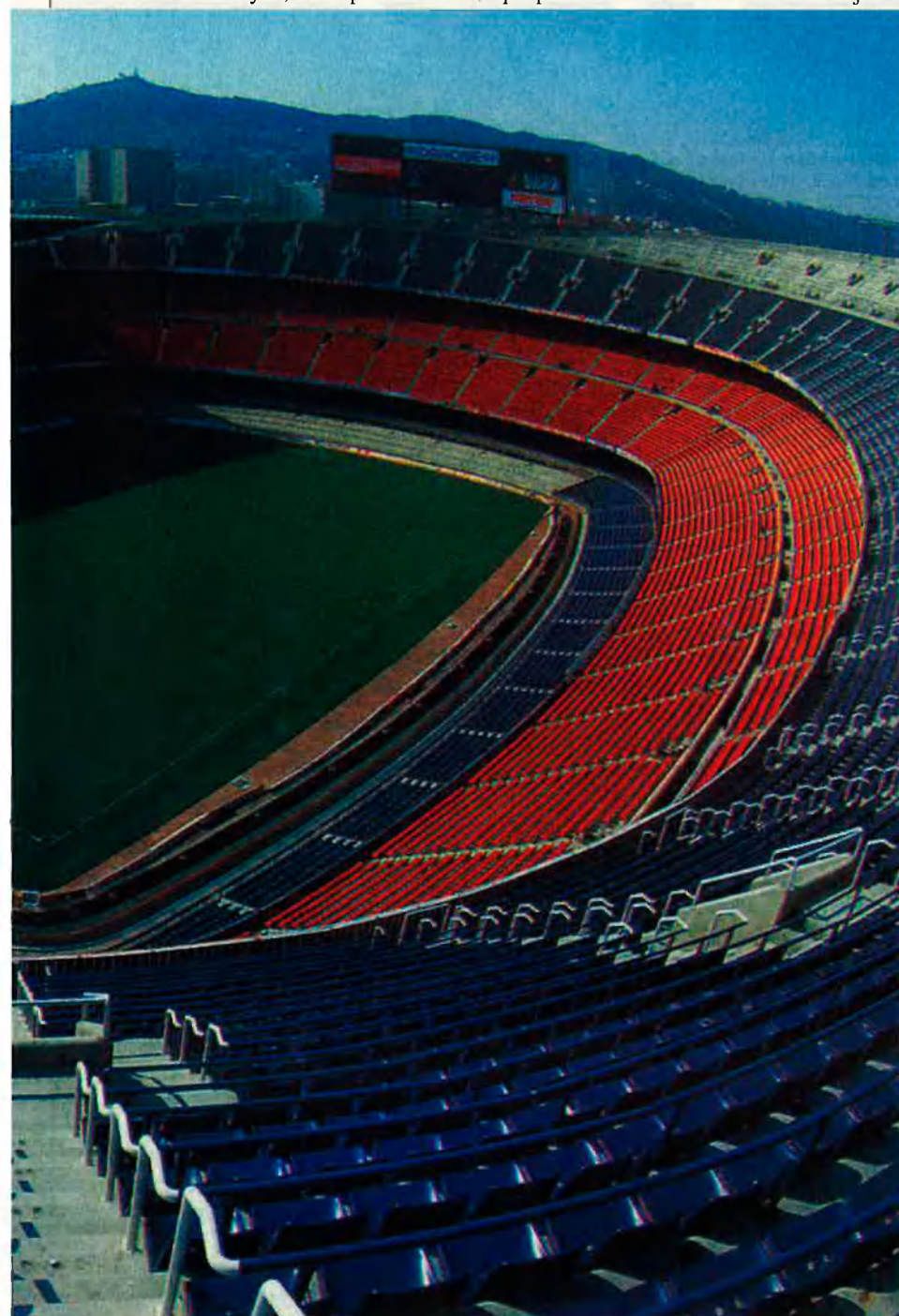
Una Ciutat Esportiva a Sant Joan Despí

El president del FC Barcelona, Josep Lluís Núñez, vol convertir, durant el quart mandat consecutiu, els deliris en somnis. I el més probable és que transformi, a més, els somnis en realitat. Un d'aquests somnis depèn directament del projecte de fundació: la Ciutat Esportiva de Sant Joan Despí, que en aquest moment dissenya la Comissió de Patrimoni, encapçalada per Francesc Pulido, que assegura que el pressupost "anirà lligat a la Fundació, encara que no s'hagi definit; cal estudiar encara tot el que correspon a accessos –carreteres, entrades...–".

Un somni de 17 hectàrees que comptarà amb un gran camp de futbol, vorejat d'una pista d'atletisme i de grades; 4 camps de futbol més petits: un per al primer equip –on podrà fer entrenaments, estades...–, un per als equips de categories inferiors –Barcelona B i altres filials–; 2 camps més de futbol per a la juvenalla dels pobles del voltant (Sant Feliu de Llobregat...); 2 o 3 pistes d'hoquei, una d'handbol i una escola de futbol. "També s'ha previst –apunta Pulido– una edificació que serà la residència del primer equip durant les estades". Manca, això sí, acabar de tancar-ho tot amb la Generalitat de Catalunya i els municipis implicats del voltant, que hi estan d'acord: "I hi estarem; almenys fins ara els tractes han estat exquisits", sentència el president de la Comissió de Patrimoni.

La idea és que el cos social del Barça pugui disposar d'aquestes instal·lacions, les obres de les quals començaran, ben segur, a principi del 1994, entre gener i abril, amb una durada de 12 o 18 mesos. És a dir, que la Ciutat Esportiva de Sant Joan Despí, que ha rebut a compte més 200 milions de pessetes, podria ser realitat al mes de juny del 1995. Demà passat, com qui diu.

J. M.

La reelecció de Josep Lluís Núñez (esquerra) com a president del Barça ha donat pas al consell directiu més ampli i plural dels últims anys. Félix Millet (centre) serà l'encarregat de tirar endavant la fundació i Joan Gaspart (dreta) és el vice-president de l'entitat.

D. UMBERT / C. PUENTOLAS

Ara és el futbol professional qui sosté les altres seccions esportives, d'altra banda seriosament amenaçades per la transformació en SAE. "Si ara el Barça –explica Murtra– té un pressupost de 6.000 milions i només la meitat van al futbol professional, quan existeixi la Fundació, hi podran anar tots, perquè aquesta s'encarregarà de la resta".

3.000 MILIONS DE 'FIBRA CULÉ'

Núñez, que va fer l'ampliació del Camp Nou (115.000 espectadors), va arribar als 100.000 socis i ha fet del Barça una institució amb una imatge sòlida, encara vol apujar més el llistó: "Per a aconseguir els nostres objectius hem de generar un nivell d'ingressos que ens permeti de mantenir aquest ritme de creixement patrimonial". Els recursos atípics abans esmentats provindran de les aportacions de socis i simpatitzants –un potencial de tres a quatre milions de persones, distribuïdes pels Països Catalans i l'estranger– que se sentin atrets per la campanya popular de recaptació.

La pertinença a la fundació, que vol comptar, segons Murtra, amb un capital fundacional de 3.000 milions de pessetes, exigirà el pagament d'una quota única de 10.000 pessetes en el moment de la inscripció. D'altra banda, hom preveu la incorporació d'un centenar de patrons –membres d'honor– escollits entre empresaris, grups financers i professionals de prestigi de l'ordit civil català, la quota d'inscripció dels quals serà de 10 milions com a mínim. "Es tracta de sensibilitzar la

gent –afirma Murtra– de la importància del projecte, de tocar la fibra d'aquells empresaris que vulguin tenir un paper rellevant en la fundació".

En opinió dels directius del Barça, hi ha una demanda de vinculació amb el club dels simpatitzants que no es poden fer socis. I pel que fa al nou patronat de la Fundació, alguns membres de la junta directiva han mantingut contactes amb entitats financeres vinculades a Can Barça, com la Caixa, Banca Catalana i Caixa de Catalunya; asseguradores com Winterthur i Catalana de Occidente, i corporacions industrials com Fecsa, Gas Natural, Nutrexpa, Hidruña, Bimbo i Gallina Blanca.

Mentre s'estudien les contraprestacions de la fundació per aquestes aportacions –facilitats d'accés als partits o descomptes en supermercats en la compra de productes de les empreses implicades per a simpatitzants, i patrocini i difusió de publicitat per a les empreses, com ja fan a Anglaterra i altres països europeus i al Brasil–, el que sembla segur és que els primers recursos de la fundació vindrien de la venda de les anomenades "localitats cinc estrelles". Aquestes localitats, en nombre d'unes 1.200, i situades prop de tribuna, serien destinades a les aportacions financeres i podrien generar uns ingressos d'uns 1.500 milions de pessetes anuals.

DESCONFIANÇA 'MADE IN SPAIN'

Els estatuts de la fundació, que han de definir el marc jurídic en què aquesta es mourà, encara no estan enllestits. I Madrid recela. Des del Consejo Superior de De-

portes (CSD) no es volen precipitar, sense més dades, a fer-ne una valoració. "S'haurà d'estar expectant –diu Sabino López, coordinador del procés de transformació dels clubs en SAE– als estatuts d'aquesta fundació. Les fundacions de qual-sevol tipus, sempre són emparades per una SA, per això em sembla un plantejament incoherent oposar-s'hi, perquè són perfectament compatibles. Objectivament, en el món jurídic en general, no s'exclouen gens una fundació i una SAE".

"La por del CSD –apunta Murtra– és que el club traspassi una part del seu patrimoni a la fundació, però això no passarà". Afegim-hi, encara, la propera aprovació de la nova Llei de Mecenatge que el PSOE vol aprovar abans que s'acabi la legislatura, a la qual es poden acollir les fundacions, i que pot representar un seguit de desgravacions fiscals per a les persones que aportin diners a un projecte d'aquesta mena. Si més no, del projecte de Llei es desprèn que una gran part dels ingressos d'una fundació poden ser destinats a fins propis, a més de comptar amb un estalvi fiscal, que compensaria les escasses desgravacions que la nova llei de l'esport estableix per a les SAE acabades de néixer. "Evidentment, serà molt més atractiu –reconeix López– com més beneficis fiscals hi hagi". Així i tot, Murtra no somnia pas en la benevolència fiscal de la nova llei: "A diferència del que passa amb les lleis de mecenatge d'altres indrets europeus, aquí no crec que siguin gaire generosos, almenys fins que no hagin passat uns quants anys".

Encara que el FC Barcelona tingui en

compte la figura del mecenes i que estigui a l'aguait del funcionament reglamentari de la nova llei, que permetrà el desenvolupament futur de la Fundació, la junta directiva ja ha obert contactes amb l'AC Milà de Berlusconi per tal d'establir una plataforma permanent de col·laboració. De moment, s'ha creat una mena de comissió integrada per un delegat de cada club.

Així, els dos clubs líders del futbol professional d'Europa podrien negociar, a hores d'ara, un calendari de reunions, amb la idea d'acordar un possible partit anyal entre ambdós equips. "Són les dues societats -afirma Murtra- més unides des del punt de vista de la projecció futura. I és bo que entre els dos clubs més importants hi hagi intercanvis per a veure com pot millorar el futbol en tots els seus aspectes". Resta, fins i tot, la possibilitat que la recaptació d'un possible Barça-Milà anés a parar al fons de la fundació, com a capital inicial a afegir-hi, segons que han coincidit en assenyalar Murtra i el president Núñez.

El president no ha amagat, darrerament, la voluntat d'aconseguir un creixement social que li permeti de lluitar amb els millors clubs italians. "La fundació serà el nostre Berlusconi", ha dit. Núñez, que enveja el potencial econòmic que aporta el president del Milà, el qual ha fet inversions milionàries fins al punt que el Milà pot comptar amb jugadors d'una extraordinària qualitat a la banqueta. Tot un luxe, com és el cas de Papin. Que el Barça pugui comptar amb tot el seu pressupost vol dir que casos com el de Denis Bergkamp es podrien resoldre de forma favorable per a la parròquia culé, cosa actualment impossible.

Núñez no vol que el recordin com el president que va eliminar les seccions esportives del FC Barcelona. Núñez no vol tampoc que el Barça funcioni com un banc que gasta sense control. Ni vol la desviació d'una sola pesseta de la fundació al futbol professional. La fundació és un d'aquells somnis que el president farà realitat ben aviat. Un poder paral·lel en mans dels qui manen a la Travessera de les Corts. Un poder que no arribi mai a ser més fort econòmicament que el mateix Barça. I la intenció és de presentar-la al públic ben aviat: tot indica que serà al mes de juny. Just al final de la lliga. Potser per a celebrar la fita històrica de la tercera lliga consecutiva. I Núñez somnia i prossegueix.

Joan Marí

Una lliga per la independència

Lennart Johansson i Gerd Aigner, president i secretari general respectivament de la UEFA, són els impulsors d'una mesura revolucionària pel que fa als eurotorneos: la fusió de la Copa d'Europa i la Copa de la UEFA en una Superlliga Europea. Si el president del Reial Madrid, Ramón Mendoza, afirma que "pot ser la gran sortida per al futur del futbol europeu", un portaveu del Barça es limita a qualificar el projecte d'"interessant, encara que hauria de ser a llarg termini". La majoria dels clubs europeus s'hi han mostrat desfavorables, pels canvis que obliga a efectuar en les lligues nacionals i estatals corresponents i per la pèrdua de diners que implicaria la lliga continental, almenys per a clubs italians i francesos. La UEFA controlarà, emperò, els drets de televisió i els repartirà d'una manera més equitativa entre els clubs modestos (vegeu pàgines 66 a 68).

Aquest projecte segurament que entrarà en vigor a la temporada 1994-1995, sempre que sigui aprovat definitivament. Si aquest fos el cas, els quatre o cinc primers classificats de la pròxima lliga espanyola -la del 1993-1994- estarien entre els 128 participants de la Superlliga Europea, que

es disputaria pel sistema d'eliminatòries fins a una lligueta final amb 16 equips, repartits en quatre grups de quatre. Els dos primers de cada grup passarien a quarts de final, que es jugarien a partit únic en el camp del primer classificat. Les semifinals serien també a partit únic, però en camp neutral, com la final. Aquest sistema, segons totes les opinions, faria néixer un torneig de gran qualitat que es disputaria al llarg de 15 dimecres "europeus".

Tot i això, el principal problema de la Superlliga Europea estaria en les lligues estatals i nacionals, amb un nombre de vint equips i que, amb tota probabilitat, s'haurien de reduir. Costa més d'imaginar-se el Barça, el Milà, el Reial Madrid, la Juventus de Torí, el Liverpool, el Marsella, el París Saint-Germain, l'Ajax d'Amsterdam, el Porto, el Werder Bremen, etc., junts en una lliga, que no pas l'espectacle que tot plegat oferiria.

A més, en la Superlliga Europea hi ha la resposta a aquella irònica pregunta que tant agrada als qui volen fer la guitza als seguidors 'culés': "Quan Catalunya sigui independent, ¿en quina lliga de futbol jugarà el Barça?" D'aquí a dos anys, la resposta.

J. M.